

[**Helge Larsen.**]

skatteteknisk regnes for spekulationsindtægter — er fritaget for denne lovgivnings bestemmelser. Jeg har da heller ikke på noget tidspunkt talt om spekulationsindtægter. Jeg har talt om det, lovforslaget handler om, de ekstraordinært store fortjenester, der kan erhverves ved handel med fast ejendom, og jeg finder det absolut rigtigt at beskatte disse, både ud fra et fordelingspolitisk synspunkt — om man vil anvende det udtryk — og ud fra det synspunkt, at de samfundsskabte værdier, der her er tale om, ikke bør kunne tilfalde enkeltpersoner.

Og så kan jeg unægtelig ikke forstå, at det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen kan finde den 45 pct.s beskatning urimelig. Jeg kan vel forstå, at det ærede medlem ud fra sin indstilling kan ønske den 45-50 pct.s marginalbeskatning i indkomstskatten gjort lavere; men jeg kan ikke forstå — jeg kan absolut ikke fatte — at det ærede medlem kan anse det for at være urimeligt at tage 45 pct. af en arbejdsfri indkomst, der, forinden skatten skal beregnes, er reduceret meget væsentligt med forskellige i loven fastlagte fradrag.

(Kort bemærkning).

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen erklærede, at alle — derunder også undertegnede — vidste, at når det drejede sig om grundværdistigningsafgiften, var det noget, som køberen måtte betale ud over købesummen. Jeg beklager, men jeg ved det ikke. Jeg kender loven, og jeg tror, at det er § 62 — jeg tør ikke sige det med sikkerhed, men i hvert fald er det en paragraf dér i nærheden — der udtrykkeligt fastslår, at for at man kan tinglyse et skøde, skal det være anført, hvor meget den lovpligtige grundværdistigningsafgift udgør. Det vil sige, at enhver køber ved, at han skal betale så og så meget til staten i grundværdistigningsafgift og så og så meget til sælgeren. Så kan man da ikke komme og påstå, at det uden videre er noget, der lægges oven i handelen; det er noget, køberen tager med i betragtning, når han skal beslutte sig til, hvor meget han vil betale.

I øvrigt skal jeg sige til det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, at intet kan være mig fjernere end at beklikke mine modstanderes motiver og hensigter, og når de herrer — for det gælder jo også det ærede medlem hr. Viggo Hauch — siger, at de gerne vil være med til at standse grundspekulationen, må jeg naturligvis ikke tale derimod. Men jeg kan henvise til, at jeg nu i mere end 20 år har beskæftiget mig med dette problem, og ligegyldigt hvilke forslag der er blevet fremsat, er de to partier gået ubetinget imod uden nogen sinde at anføre noget positivt om, hvad de selv ville gennemføre. Jeg ved ikke, hvilken slutning andre kan drage deraf, men jeg har i hvert fald draget en bestemt slutning deraf.

(Kort bemærkning).

Viggo Hauch: Mon ikke det ærede medlem hr. Holger Eriksen var for hastig med at drage slutninger? Det kunne da også tænkes, at det ikke var gode forslag, det ærede medlem var kommet med. (*Holger Eriksen:* Hvorfor kommer oppositionen så ikke med noget bedre?). Ja men det har vi også gjort ved forskellige lejligheder, og det skal heller ikke komme til at skorte på det, når vi nu kommer til et forhåbentlig fornuftigt samarbejde i udvalget.

Men det, der egentlig kaldte mig frem, var et direkte spørgsmål fra det ærede medlem hr. Aage Fogh om Københavns kommunes ejendom uden for Roskilde. Jeg må gå ud fra, som spørgsmålet er stillet, at gården ligger i en yderzone — ellers har spørgsmålet ingen hensigt, for så bliver den alligevel vurderet op. Men når gården ligger i yderzone, må den ifølge de forpligtelser, staten har lagt på den, kun anvendes til landbrug — jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i det — men så mener jeg også, at gården skal vurderes efter reglerne for landbrugs-vurdering i vurderingsloven. Dermed er vi kommet dertil, hvor vi skulle hen, for den ligger altså i yderzone, og det er den forkerte zonopolitik omkring Roskilde, der har ført til dens særlige beliggenhed og dermed har skabt problemet.

Hermed sluttede forhandlingen.